

[Ministeren for skatter og afgifter]

Lovforslaget fra SF går ud på at ophæve bestemmelsen i kildeskattelovens § 55, stk. 1, 2. pkt., hvorefter begæring om fremskyndet tilbagebetaling af foreløbig skat skal være fremsat inden udgangen af det kalenderår, hvori den foreløbige skat opkræves.

Jeg må straks sige, at regeringen ikke kan støtte forslaget. Med gennemførelsen af den fremrykkede årsopgørelse og den dermed forbundne tidligere udbetaling af overskydende skat blev behovet for § 55-udbetalinger i den hidtil eksisterende form i høj grad afsvækket. Langt de fleste skatteydere vil fremover modtage overskydende skat allerede i maj-juni måned, i det første år med den fremrykkede årsopgørelse dog først i juni-juli. Disse nye udbetalingsterminer må sammenholdes med den kendsgerning, at langt de fleste § 55-udbetalinger tidligere først fandt sted i marts-april måned. Der er således i realiteten tale om en uhyre beskeden serviceforringelse for de skatteborgere, der hidtil har benyttet sig af adgangen til at få udbetaling efter § 55.

Når udbetalingen sker ved årsopgørelsen, tilfalder der desuden den skattepligtige en skattefri godtgørelse på 4 pct. af beløbet. Denne godtgørelse ydes ikke, når beløbet udbetales efter § 55.

Et stort flertal i folketinget fandt det derfor rimeligt at begrænse denne adgang, således at arbejdet i kommunerne i højere grad kan koncentreres om at sikre, at den ordinære udbetaling af overskydende skat i forbindelse med den fremrykkede årsopgørelse sker tidligst muligt.

Ændringen skete således ikke på grund af »ligningsmyndighedens magelighed«, sådan som det påstås sarkastisk i bemærkningerne til lovforslaget, men som et led i en samlet løsning, hvor de flest mulige skattepligtige får udbetalt den overskydende skat hurtigst muligt og med mindst muligt besvær.

Hertil kommer, at for meget betalt skat som regel skyldes helt klare begivenheder såsom køb af bolig, påtagelse af gæld eller arbejdsophør. Alt det kender borgeren jo, og borgeren kan som hidtil få sit trækkort ændret straks, når man får kendskab til disse begivenheder.

Forslagsstillerne henviser i bemærkningerne til, hvad jeg udtalte i forbindelse med forlængelsen af fristen for frivillig indbetaling af foreløbig skat uden beløbsbegrænsning til

den 1. februar. Denne sammenligning er slet ikke relevant. Ved § 55-udbetalinger, som dette lovforslag handler om, skal der ske en egentlig sagsbehandling i kommunerne. Kommunerne skal nemlig påse opfyldelsen af de nærmere betingelser for udbetaling, nemlig dem, der er fastsat i et cirkulære fra statsskattedirektoratet. Endvidere er en § 55-udbetaling forbundet med direkte ekstraudgifter til EDB-behandling. Disse forhold gør sig slet ikke gældende ved de såkaldte frivillige indbetalinger af foreløbig skat.

Jeg vil gerne understrege, at gennemførelsen af den fremrykkede årsopgørelse kræver en meget koncentreret indsats i perioden lige efter udløbet af selvangivelsesfristen. Det er nemlig nødvendigt at gøre en indsats for klargøring af selvangivelserne og indberetningerne af oplysninger hertil til systemet. Det er efter min opfattelse en væsentlig forudsætning for kommunernes evne til at løfte denne store administrative opgave med de tilstedeværende ressourcer, at de samtidig er blevet fritaget for at behandle op imod en halv million individuelt begærede udbetalinger af overskydende skat. En genåbning af muligheden for ubegrænsede § 55-udbetalinger vil derfor indebære en meget alvorlig risiko for forsinkelse af årsopgørelserne.

Jeg finder endelig særlig grund til at advare imod, at forslaget tillægges virkning for udbetalingerne vedrørende indkomståret 1984. Arbejdet med planlægning af den fremrykkede opgørelse for 1984 er ifølge sagens natur langt fremme, og det vil skabe betydelige vanskeligheder, såfremt kommunerne og statsskattedirektoratet nu skulle ændre planlægningen og arbejdet radikalt.

Stavad (S):

Dette forslag fra SF vil jeg tillade mig at kalde for den lille politik, fordi vi jo i folketinget med den samme sammensætning har behandlet dette spørgsmål, da vi vedtog loven om fremrykket årsopgørelse i 1983-84, 2. samling. Det af SF stillede ændringsforslag blev stemt ned af et meget stort flertal her i tinget. For det andet havde vi på ministerens foranledning det samme lovforslag til behandling her i efteråret, hvor SF havde rig mulighed for, hvis man mente, at der var sket ændringer, at stille ændringsforslag igen, men mit indtryk er nærmest, at man undlod